

B2065

Edgar Savisaar: kas maailm on pärast Tudorite aega muutunud?

26. jaan 2013

Olin Estonias „Printsi ja Kerjuse“ esietendusel. Kaasas poja pere ja lapselapsed Elis ning Riin. Nägin etendusel mitmeid sõpru ja tuttavaid, Aivar Mäega saime vahepeal isegi töö asju aetud. Saal oli rahvast täis nagu esietendusel ikka. Võib-olla oli lapsi isegi rohkem kui täiskasvanuid, aga nad pidasid vapralt vastu, kuigi see oli pigem suurte inimeste jaoks mõeldud lavastus, isegi kavalehel on kirjas, et soovitatakse üle kümne aastastele.

Rahvusoper
Estonia

Mängukava

Piletinfo

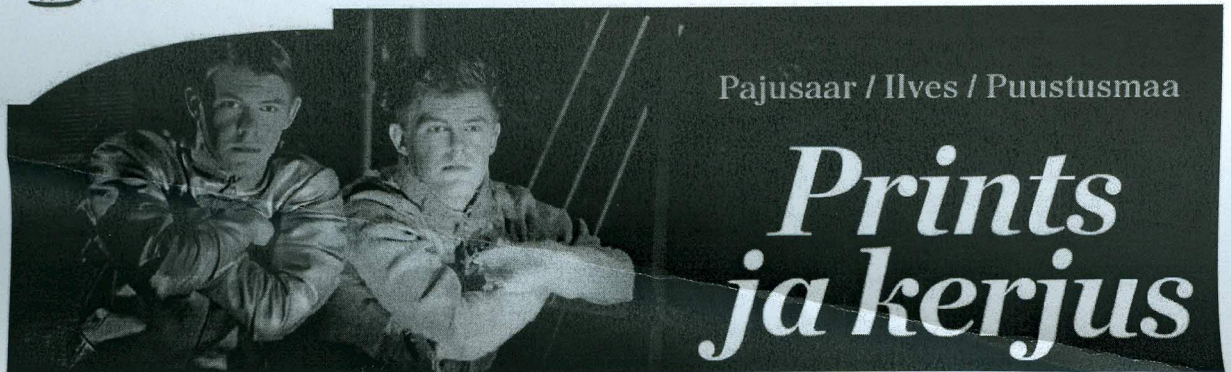
Ooperid

Operetid / muusikalid

Balletid

Lastele / noortele

Kontserdid

Pilt pärineb lehelt: www.opera.ee

Lavastaja Andres Puustusmaa hea käsi andis tunda, lavastus oli hoogne ja filmilik. Naturalismi oli võib-olla isegi liiga palju, ega see kellelegi nalja ei tee, kui veri voolab, päid raiutakse ja kõrisid läbi lõigatakse. Suurepärane oli kostüümikunstniku töö, väga meeldis mulle lordprotektori ekstravagantsus. Muidugi tuleb kiita nii muusika- kui ka sõnadeautorit. Aapo Ilvese sõnakasutus on alati lahe ja rikastab meie tavapärasest eesti keelt. Mõtlesin ka muusika peale, Pajusaar on teinud mitmeid eurovisiooni laule ning võib ette kujutada kuidas ka see muusika leiab endale maailmas koha.

Küsisin pärast etendust lastelastelt muljeid. „Lahe oli. Täiuslik. Võiks veel vaadata. Raamatut ei peagi enam lugema,“ – ütlesid Elis ja Riin. Elis lubas oma klassiga tulla veelkord seda tükki vaatama. Ju tahab süveneda. Selgitasin lastelastele, et raamatuid peab ikka lugema, ka parim etendus ei suuda edasi anda kirjatöö kõiki nüansse. Ise lugesin seda raamatut kunagi lapsepõlves, aga ta on tänaseni meeles. Arutasime vaheajal seltskonnaga, kuidas etendus lõppeda võiks ja mina olin üks väheseid, kellele meenus puänt riigipitsatiga.

Usun, et sellest etendusest oleks kasu ka noortele lavastajatele ja teatrikooli õpilastele. Võib vaielda selle üle kas Puustusmaa lavastus kordas seda, mida oleme näinud Georg Malviuse muusikalide puhul või asetas ta rõhu hoopis teistele aspektidele? Nii või teisiti, etendus säras ja vääriv vaatamist. Kui ma juba kiitma hakkasin, siis kiidan kogu truppi ja vendasid Piuse, kes tõestasid, et ka draamanäitlejad võivad ooperis edukad olla.

Olen kuulnud, et „Printsi ja kerjust“ on nimetatud ka „kerjusooperiks“. Tulin pärast etendust teatrist välja ja nägin üht kerjust Estonia nurga taga möödakäijatel almust palumas. Mõtlesin, mis ikka on muutunud Tudorite ajast saadik? Ikka on olemas printsid ja kerjused, halvad ja head, julmus ja allaandlikkus. See on nii inimlik. Muinasjutt ja tegelikkus kõrvuti ning läbipõimunud.